

Sygn. akt V KK 198/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022r.
sprawy **A. D.**
skazanego za czyn z art. 197§1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 19 listopada 2021r., sygn. akt IX Ka [...],
zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 26 listopada 2020r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W sformułowanym w kasacji zarzucie wskazano na naruszenie art. 457§3 k.p.k. oraz art. 2§2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5§2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k., które miało polegać m.in. na dowolnej ocenie dowodów przeprowadzonych na rozprawie odwoławczej w postaci uzupełniających opinii biegłych psycholog. W powyższym zakresie wystarczające byłoby przywołanie art.

7 k.p.k., jako tego, któremu Sąd Odwoławczy miałby uchybić. Wszak wymieniony wyżej dowód przeprowadzony i oceniony został samodzielnie przez Sąd II instancji.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że naruszenie art. 2§2 k.p.k., czy art. 4 k.p.k., nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej, gdyż w przepisach tych sformułowano generalne zasady rządzące procesem karnym, które znajdują następnie konkretyzację w części szczegółowej kodeksu. Zatem treścią zarzutu może stać się jedynie naruszenie tych konkretnych, szczegółowo wskazanych przepisów, nie zaś zasad generalnych. Z kolei art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd.

Art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed Sądem II instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu. Sąd przeprowadził zaledwie jeden dowód i to o charakterze uzupełniającym, który miał na celu wyjaśnienie rozbieżności zaistniałych pomiędzy opiniami poszczególnych biegłych psycholog. Natomiast art. 424 k.p.k. określa wymogi jakie powinno spełniać uzasadnienie wyroku sporządzone przez sąd I instancji, nie zaś wymogi uzasadnienia orzeczenia kończącego, wydanego przez sąd odwoławczy. Tu zastosowanie ma art. 457§3 k.p.k., który *nota bene* został powołany w treści zarzutu kasacji.

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania postawionego zarzutu, na wstępie należy podkreślić, że opinie biegłych nie miały charakteru rozstrzygającego co do tego, czy w dniu zdarzenia w istocie doszło do zgwałcenia pokrzywdzonej – jak sugeruje autor kasacji. Nie budzi żadnych wątpliwości, że poczynienie konkretnych ustaleń w tej przestrzeni należy wyłącznie do Sądu rozpoznającego sprawę, zaś ich podstawę stanowi pełen zgromadzony i ujawniony materiał dowodowy. Opinie biegłych w przedmiotowej sprawie służyły jedynie weryfikacji wiarygodności zeznań pokrzywdzonej przez pryzmat jej stanu psychicznego, rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń oraz ewentualnych skłonności do konfabulacji i fantazjowania. Biegłe miały się wypowiedzieć także w kwestii, czy na procesy te miał wpływ spożyty przez

pokrzywdzoną w dniu zdarzenia alkohol i jakie mogły być przyczyny powoływanej przez nią niepamięci. Opinia biegłej psycholog-seksuolog dr M. D. miała ponadto na celu zbadanie, czy zachowania i ewentualne zaburzenia Z. W. mogły wynikać z jej pokrzywdzenia przestępstwem seksualnym.

Podsumowując, ustaleń faktycznych sprawy Sąd I instancji dokonał na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zaś Sąd II instancji podzielił oceny przez ten Sąd poczynione, nie dostrzegając przy tym uchybień w zakresie żadnego z kryteriów sformułowanych w art. 7 k.p.k. Sąd Odwoławczy szeroko omówił postawiony w tej przestrzeni zarzut apelacyjny, w zakresie opinii uzupełniających uznał natomiast, że wszelkie wątpliwości, jakie mogły wynikać z poszczególnych, zasadniczych opinii, zostały rozwiane. Wskazał on, że biegłe odniosły się do wszystkich wyciągniętych w nich wniosków i wytłumaczyły, z czego wynikały zaistniałe różnice. Jak się okazało, zasadnicze znaczenie miał okres jaki upłynął od newralgicznych wydarzeń do czasu sporządzania poszczególnych ekspertyz, a także wydarzenia, które miały miejsce później, jak choćby skorzystanie przez Z. W. z pomocy specjalisty i „przepracowanie” problemu (k. 3-8, 13-14 motywów pisemnych orzeczenia Sądu Okręgowego). I choć rację ma obrona, że część wypowiedzi biegłych ma charakter hipotetyczny, to jednak nie wpływają one w sposób bezpośredni na dokonane ustalenia faktyczne. Miały one znaczenie jedynie w przestrzeni kategoryczności stanowisk biegłych co do określonych zachowań pokrzywdzonej. Te wywody biegłych są nie tylko logiczne, ale przede wszystkim zostały należycie umotywowane w oparciu o wiedzę specjalistyczną i doświadczenie zawodowe biegłych. Zastrzeżenia obrony zdają się w powyższym zakresie stanowić jedynie polemikę.

Uzasadnienie kasacji w pozostałym zakresie nie dotyczy ocen poczynionych przez Sąd Odwoławczy, a dotyczy zapatrywań Sądu Rejonowego. Jej autor nie wykazał w powyższym zakresie jakiegokolwiek uchybienia po stronie Sądu Okręgowego, którego miałby się dopuścić w procesie kontroli instancyjnej. Lektura rozważań Sądu II instancji nakazuje uznać je za poprawne pod względem logicznym oraz uwzględniające wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd

nie ograniczył się do prostego zaakceptowania ocen dokonanych przez Sąd rozpoznający sprawę w I instancji, ale dokonał własnych analiz przez pryzmat postawionego zarzutu apelacyjnego.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tej sytuacji kasację należało ocenić jako bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

a.s.